

ការណែនាំអំពីជំងឺ COVID-19 សម្រាប់ឧស្សាហកម្ម សេវាកម្មមានកំណត់

ថ្ងៃទី 20 ខែតុលា ឆ្នាំ 2020

covid19.ca.gov

ទិដ្ឋភាពទូទៅ

កាលពីថ្ងៃទី 19 ខែមីនា ឆ្នាំ 2020 កន្លងទៅ មន្ត្រីសុខាភិបាលសាធារណៈប្រចាំរដ្ឋ និងប្រធានមន្ទីរសុខាភិបាលសាធារណៈនៃរដ្ឋ California បានចេញបទបញ្ជាមួយកម្រិតប្រជាជនរដ្ឋ California ភាគច្រើនសម្រាកនៅផ្ទះ ដើម្បីទប់ស្កាត់ការឆ្លងរាលដាលនៃជំងឺ COVID-19 ក្នុងចំណោមប្រជាជន។

គេនៅមិនទាន់ដឹងច្បាស់អំពីផលប៉ះពាល់នៃជំងឺ COVID-19 ទៅលើសុខភាពប្រជាជនរដ្ឋ California ថាយ៉ាងណានោះទេ។ ជំងឺដែលបានរាយការណ៍មករាប់ចាប់ពីកម្រិតស្រាល (អ្នកខ្លះពុំមានរោគសញ្ញាអ្វីសោះ) រហូតដល់កម្រិតជំងឺធ្ងន់ធ្ងរដែលអាចឈានដល់ស្លាប់។ ក្រុមជាក់លាក់មួយចំនួន រួមទាំងមនុស្សវ័យចំណាស់អាយុ 65 ឆ្នាំឡើងទៅ និងអ្នកដែលកំពុងស្ថិតក្រោមការព្យាបាលដែលមានស្ថានភាពធ្ងន់ធ្ងរ ដូចជាជំងឺបេះដូង ឬសួត ឬជំងឺទឹកនោមផ្អែមជាដើម កំពុងប្រឈមនឹងហានិភ័យកាន់តែខ្ពស់ និងផលវិបាកធ្ងន់ធ្ងរផ្សេងៗមួយកម្រិតថែមទៀត។

ការចម្លងភាគច្រើននៃជំងឺមាននៅពេលមនុស្សមានទំនាក់ទំនងជិតស្និទ្ធ ឬស្ថិតនៅតំបន់ដែលមិនមានខ្យល់ចេញចូលល្អ ជាមួយនឹងអ្នកដែលបានឆ្លងរីករាលដាល។ បើទោះជាអ្នកនោះពុំមានរោគសញ្ញាអ្វី ឬពុំទាន់លេចចេញរោគសញ្ញាក៏ដោយ។

ខណៈនេះ យើងនៅមិនទាន់មានព័ត៌មានច្បាស់លាស់អំពីចំនួន និងអត្រានៃជំងឺ COVID-19 តាមក្រុមអាជីព ឬឧស្សាហកម្ម រួមទាំងក្នុងចំណោមកម្មករនិយោជិតហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសំខាន់ៗនៅឡើយនោះទេ។ កន្លងមកនេះមានការផ្ទុះឡើងច្រើនលើកនៃជំងឺតាមបណ្តាកន្លែងធ្វើការនានា ដែលនេះបង្ហាញឲ្យឃើញថាកម្មករកំពុងប្រឈមនឹងហានិភ័យនៃការឆ្លង ឬការចម្លងជំងឺ COVID-19 ។ ឧទាហរណ៍នៃកន្លែងធ្វើការទាំងនេះ រួមមានមន្ទីរពេទ្យ កន្លែងផ្តល់សេវាថែទាំសុខភាពរយៈពេលវែង ពន្ធនាគារ ផលិតកម្មម្ហូបអាហារ ឃ្លាំងទំនិញ រោងចក្រកែច្នៃសាច់ គោជនីយដ្ឋាន និងហាងលក់គ្រឿងទេសផ្សេងៗ។

ដោយសារមានការកែប្រែលើបទបញ្ជាសម្រាកនៅផ្ទះ វាជាការចាំបាច់ណាស់ដែលត្រូវចាត់វិធានការដែលអាចធ្វើទៅបាន ដើម្បីធានាសុវត្ថិភាពជូនកម្មករ និងសាធារណជន។

ការអនុវត្តលើការបង្ការសំខាន់ៗរួមមាន៖

- ✓ ការរក្សាគម្លាតរាងកាយក្នុងកម្រិតអតិបរមាតាមដែលអាចធ្វើបាន
- ✓ កម្មករ និងភ្ញៀវ/អតិថិជនត្រូវពាក់ម៉ាស់ (នៅកន្លែងដែលមិនតម្រូវឲ្យមានការការពារផ្លូវដង្ហើម)
- ✓ ការលាងសម្អាតដៃឲ្យបានញឹកញាប់ និងធ្វើការជូតសម្អាត និងសម្លាប់មេរោគជាប្រចាំ
- ✓ ការបណ្តុះបណ្តាលកម្មករអំពីការអនុវត្តបង្ការទាំងនេះ និងផ្នែកផ្សេងទៀតនៃផែនការបង្ការជំងឺ COVID-19 ។

លើសពីនេះ ជាការចាំបាច់ខ្លាំងដែលត្រូវត្រៀមជាស្រេចនូវដំណើរការសម្រប ដើម្បីកំណត់រកករណីជំងឺថ្មីៗតាមបណ្តាកន្លែងធ្វើការ និងដើម្បីធ្វើអន្តរាគមន៍ទាន់ពេលវេលា នៅពេលរកឃើញករណីជំងឺទាំងនោះ និងដើម្បីសហការជាមួយអាជ្ញាធរសុខាភិបាលសាធារណៈ ក្នុងការរារាំងការឆ្លងរាលដាលនៃមេរោគ។

គោលបំណង

ឯកសារនេះផ្តល់នូវសេចក្តីណែនាំសម្រាប់សេវាកម្មមានកំណត់ដែលជាទូទៅមិនតម្រូវឱ្យមានទំនាក់ទំនងជិតស្និទ្ធជាមួយអតិថិជន។ សេវាកម្មមានកំណត់រាប់រួមមានអាជីវកម្មដែលអាចផ្តល់នូវសេវាបាន ខណៈដែលអាចរក្សាបាននូវការរក្សាគម្លាតរាងកាយពីអតិថិជន ឬសាធារណជនបានសមស្រប។ អាជីវកម្មដែលស្ថិតក្នុងឧស្សាហកម្មសេវាកម្មមានកំណត់គឺអាចបើកទ្វារបាននៅគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់

ប៉ុន្តែត្រូវអនុវត្តតាមការកែលម្អនៅក្នុងសេចក្តីណែនាំនេះ។

សម្រាប់ព័ត៌មានថ្មីបំផុតស្តីពីស្ថានភាពនៃលំដាប់ចំណាត់ថ្នាក់ខោនធី សូមចូលទៅ [ផែនការសម្រាប់សេដ្ឋកិច្ចដែលមានសុវត្ថិភាព](#)។ សូមចំណាំថាមន្ទីរសុខាភិបាលក្នុងមូលដ្ឋានអាចមានលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យដែលមានការរីកបន្តិចជាងនេះ នឹងការបិទខ្ទប់ខ្លះៗ។
[ស្វែងរកព័ត៌មានក្នុងមូលដ្ឋាននៃខោនធីរបស់អ្នក។](#)

ឧទាហរណ៍នៃអាជីវកម្មសេវាមានកំណត់រួមមាន កន្លែងបោកកក កន្លែងបោកស្អុត សេវាកម្មបោកសម្លៀកបំពាក់ផ្សេងទៀត ហាងជួសជុលរថយន្ត កន្លែងលាងរថយន្ត អ្នកតុបតែងសួន សេវាកម្មនិងសេវាលក់ដល់គេហដ្ឋាន សេវាកាត់រោមសត្វចិញ្ចឹម និងសេវាបណ្តើរឆ្កែ។ បន្ថែមពីនេះទៀត សេចក្តីណែនាំនេះអនុវត្តទៅលើអាជីវកម្មទាំងឡាយដែលការផ្តល់ជូនសេវាកម្មនេះអាចមានភាពចាំបាច់ ដែលត្រូវចូលទៅក្នុងកន្លែងរស់នៅឯកជន ឬ អាគារសហគមន៍

ប៉ុន្តែនៅតែអាចរក្សាបាននូវការរក្សាកម្លាតរាងកាយ។

អាជីវកម្មទាំងឡាយដែលរួមមានសេវាសម្អាតតាមអាគារ ឬលំនៅដ្ឋាន សេវា HVAC អ្នកជួសជុលបរិក្ខារក្នុងគេហដ្ឋាន ជាងអគ្គិសនី ជាងទឹក និង ពាណិជ្ជករគ្រឿងម៉ាស៊ីន ជាងជួសជុល និង អ្នកម៉ៅការទូទៅ។

ម្ចាស់ ឬប្រតិបត្តិការអាជីវកម្មត្រូវតែទទួលស្គាល់ថាអ្នកជួល ឬអ្នកម៉ៅការបន្តគ្រប់គ្រងប្រតិបត្តិការនៅពេលដែលពួកគេត្រៀមខ្លួនរួចរាល់ និងអាចអនុវត្តវិធានការសុវត្ថិភាពដែលចាំបាច់ដើម្បីផ្តល់សុវត្ថិភាពដល់ខ្លួនឯង និងដល់អតិថិជនរបស់ពួកគេ។

កំណត់ចំណាំ៖ សេចក្តីណែនាំនេះមិនមានបំណងធ្វើឡើងសម្រាប់ការថែទាំផ្ទាល់ខ្លួន ការថែទាំសុខភាពនៅគេហដ្ឋាន ការថែទាំនៅគេហដ្ឋាន ជំនួយក្នុងការរស់នៅ និងសេវាថែទាំផ្ទាល់ខ្លួនដែលទាមទារការទំនាក់ទំនងជិតស្និទ្ធជាមួយអតិថិជន ដែលរួមមាន ហាងធ្វើសក់ ហាងកាត់សក់ ហាងក្រចក ហាងម៉ាស្សា អ្នកសោភ័ណវិជ្ជានិងសំអាងការ ហាងចោះត្រចៀក និងអ្នកសាក្សប។

សេចក្តីណែនាំបន្ថែមសម្រាប់ឧស្សាហកម្មនេះមាននៅគេហទំព័រ [សេចក្តីណែនាំសម្រាប់ឧស្សាហកម្មដើម្បីកាត់បន្ថយហានិភ័យ](#)។

ការណែនាំនេះមិនមានចេតនានឹងលុបចោល ឬទុកជានិរាករណ៍នូវសិទ្ធិណាមួយរបស់កម្មករទាំងបានកំណត់ដោយច្បាប់ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ឬមានការចរចាជាសមូហភាពនោះទេ និងមិនមានលក្ខណៈលម្អិតជ្រៅជ្រះ ដោយសារមិនបញ្ចូលនូវបទបញ្ជាសុខភាពរបស់ខោនធី ក៏មិនមែនជាសេចក្តីជំនួសណាមួយឲ្យលក្ខខណ្ឌតម្រូវបទដ្ឋានគតិយុត្តទាក់ទងនឹងសុខភាព សុវត្ថិភាព ដូចជា Cal/OSHA នោះផងដែរ។ សូមតាមដានអំពីការប្រែប្រួលនៃការណែនាំសុខភាពសាធារណៈ និងបទបញ្ជានានាតាមមូលដ្ឋាន ឬរដ្ឋ ខណៈដែលស្ថានភាពជំងឺ COVID-19 កំពុងបន្តកើតមាន។ Cal/OSHA មានសេចក្តីណែនាំទូលំទូលាយទៅលើការណែនាំទូទៅបណ្តោះអាសន្នរបស់ Cal/OSHA [នៅលើគេហទំព័រការការពារកម្មករនិយោជិតពីជំងឺ COVID-19](#)។ CDC មានលក្ខខណ្ឌតម្រូវបន្ថែមនៅក្នុង [ការណែនាំ](#) របស់ខ្លួនសម្រាប់អាជីវកម្ម និងនិយោជក។

តម្រូវឲ្យពាក់ម៉ាស់

នៅថ្ងៃទី 18 ខែមិថុនា កន្លងទៅនេះ CDPH បានចេញ [ការណែនាំអំពីការប្រើម៉ាស់](#)

ដែលតម្រូវឱ្យមានការប្រើប្រាស់ទូលំទូលាយនូវ

ម៉ាស់សម្រាប់សមាជិកនៃសាធារណជន និងកម្មករ នៅគ្រប់ទីតាំងបម្រើការងារ

និងទីសាធារណៈដែលមានការប្រឈមនឹងហានិភ័យ

ខ្ពស់។ ព័ត៌មានលម្អិតដែលរួមមានលក្ខខណ្ឌតម្រូវទាំងអស់ និងការលើកលែង

ចំពោះច្បាប់ទាំងនេះអាចរកបាននៅក្នុង [ការណែនាំ](#)។

[ការណែនាំអំពីការពាក់ម៉ាស់របស់ CDPH](#) ក៏អាចនឹងត្រូវធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពបន្ថែម

ដោយផ្អែកលើការយល់ដឹងបែបវិទ្យាសាស្ត្របច្ចុប្បន្ននៃការចម្លងរីករាលដាលឱ្យមានជំងឺ COVID-19

។ សូមពិនិត្យមើលគេហទំព័ររបស់ CDPH សម្រាប់ការកែសម្រួល។

ផែនការដាក់លាក់សម្រាប់កន្លែងធ្វើការ

- រៀបចំផែនការបង្ការការការពារ COVID-19 ឲ្យបានជាក់លាក់នៅគ្រប់ទីតាំងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ អនុវត្តការវាយតម្លៃហានិភ័យលម្អិតនៃកន្លែងការងារ និងកន្លែងបំពេញភារកិច្ច ព្រមទាំងចាត់តាំងមនុស្សម្នាក់នៅតាមគ្រឹះស្ថាននីមួយៗឲ្យអនុវត្តផែនការ។
- ដាក់បញ្ចូលនូវ [ការណែនាំអំពីការពាក់ម៉ាស់របស់ CDPH](#) ទៅក្នុងផែនការដាក់លាក់សម្រាប់កន្លែងធ្វើការ និងបញ្ចូលគោលការណ៍មួយសម្រាប់គ្រប់គ្រងលើការលើកលែង។
- កំណត់អត្តសញ្ញាណព័ត៌មានទំនាក់ទំនង សម្រាប់មន្ទីរសុខាភិបាលក្នុងតំបន់ដែលមានទីតាំងប្រតិបត្តិការសម្រាប់ទំនាក់ទំនងព័ត៌មានអំពីការរីករាលដាលនៃមេរោគ COVID-19 ក្នុងចំណោមកម្មករនិយោជិត ឬអភិជន។
- បណ្តុះបណ្តាល និងផ្តល់ដំណឹងដល់កម្មករ និងតំណាងកម្មករ អំពីផែនការហើយរៀបចំផែនការជូនកម្មករ និងតំណាងរបស់ពួកគេក្នុងការអនុវត្ត។
- វាយតម្លៃជាប្រចាំចំពោះស្ថាប័នលើការអនុលោមទៅតាមផែនការ ឯកសារ និងកែតម្រូវចំណុចខ្វះខាតដែលកំណត់បាន។
- អង្កេតតាមដានគ្រប់ជំងឺ COVID-19 ទាំងអស់រួចកំណត់ប្រសិនបើមានកត្តាពាក់ព័ន្ធនឹងការងារណាមួយដែលអាចជាផ្នែកបង្កហានិភ័យនៃការឆ្លងរោគ។ ធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពផែនការតាមការចាំបាច់ដើម្បីទប់ស្កាត់មិនឱ្យមានករណីបន្ថែម។
- អនុវត្តដំណើរការ និងពិធីការចាំបាច់នានានៅពេលដែលកន្លែងធ្វើការមានការផ្ទុះឡើងនៃការឆ្លងស្របតាម [ការណែនាំរបស់ CDPH](#) នឹងបទបញ្ជាឬការណែនាំពីមន្ទីរសុខាភិបាលមូលដ្ឋាន។
- កំណត់រកអ្នកដែលមានទំនាក់ទំនងជិតស្និទ្ធជាមួយកម្មករឆ្លងរោគ (ក្នុងរយៈពេលមួយប្រាំមួយហ្វឹក រយៈពេល 15 នាទីឡើងទៅ) រួចចាត់វិធានការដាក់កម្មករដែលមានវិជ្ជមានជំងឺ COVID-19 និងអ្នកដែលមានទំនាក់ទំនងជិតស្និទ្ធនៅដាច់ដោយឡែក។
- ជូនដំណឹងដល់និយោជិកទាំងអស់ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងនិយោជកនៃនិយោជិកកិច្ចសន្យាបន្ត, ដែលប្រហែលជាត្រូវបានប៉ះពាល់ដំងឺ COVID-19 ហើយ រាយការណ៍ពីការផ្ទុះនៃការឆ្លងនៅកន្លែងធ្វើការទៅមន្ទីរសុខាភិបាលក្នុងមូលដ្ឋាន។ សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែមស្តីពីទំនួលខុសត្រូវរបស់និយោជកក្រោម [AB 685](#) (ជំពូក 84, លក្ខន្តិកៈឆ្នាំ 2020) សូមមើល [ការពង្រឹងការអនុវត្ត និងលក្ខខណ្ឌតម្រូវរបាយការណ៍និយោជិក](#) ពី Cal/OSHA និង [សំនួររបស់និយោជកអំពី AB 685](#) ពី CDPH ។ ដោយប្រកាន់ភ្ជាប់នឹងការណែនាំខាងក្រោម។ ការមិនអនុវត្តដូចនេះអាចបង្កឱ្យមានជំងឺនៅកន្លែងធ្វើការ ដែលអាចនឹងបណ្តាលឱ្យមានការបិទឬដាក់កម្រិតលើប្រតិបត្តិការជាបណ្តោះអាសន្ន។

ប្រធានបទផ្សេងៗសម្រាប់វគ្គបណ្តុះបណ្តាលកម្មករ

- ព័ត៌មានស្តីពីជំងឺ [COVID-19](#) វិធានការពាររាពិការរីករាលដាល និងអំពី [ក្រុមមនុស្សដែលរងហានិភ័យខ្ពស់](#) ក្នុងការឈឺធ្ងន់ធ្ងរ ឬអាចឈានដល់ការស្លាប់។
- ការត្រួតពិនិត្យដោយខ្លួនឯងនៅផ្ទះ រួមទាំងការសង្កេតសីតុណ្ហភាព និង/ឬការត្រួតពិនិត្យរោគសញ្ញាដោយប្រើ [ការណែនាំរបស់ CDC](#)។
- សារៈសំខាន់នៃការមិនទៅធ្វើការ៖
  - ប្រសិនបើកម្មករមានរោគសញ្ញាជំងឺ COVID-19 ដូចបាន [ពណ៌នាដោយ CDC](#) ដូចជាគ្រុនក្តៅ ឬរងារ ក្អក ថប់ដង្ហើម ឬពិបាកដកដង្ហើម អស់កម្លាំង ឈឺសាច់ដុំឬខ្លួនប្រាណ ឈឺក្បាល បាត់ញាណដឹងរសអាហារ ឬក្អិន ឈឺបំពង់ក គឺជាច្រមុះឬហៀររស់បោរ ឆ្អល់ពោះ ក្អកចង្ហោរ ឬរាករូស ឬ
  - ប្រសិនបើកម្មករនយោជិតត្រូវគេធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យឃើញមានជំងឺ COVID-19 ហើយមិនទាន់បញ្ចប់ការដាក់ឱ្យនៅដាច់ដោយឡែកនៅឡើយ ឬ
  - ប្រសិនបើ នៅក្នុងរយៈពេល 14 ថ្ងៃ កម្មករបានប៉ះពាល់នឹងនរណាម្នាក់ដែលគេធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យឃើញមានជំងឺ COVID-19 ហើយត្រូវគេចាត់ទុកថាអាចនឹងចម្លងរោគ (ឧ. កំពុងស្ថិតក្រោមការដាក់ឱ្យនៅដាច់ដោយឡែក)។
- ដើម្បីត្រឡប់មកធ្វើការវិញ បន្ទាប់ពីកម្មករទទួលបានការធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យរកជំងឺ COVID-19 បន្ទាប់ពីបំពេញតាម [ការណែនាំរបស់ CDPH ស្តីពីការវិលត្រឡប់ទៅធ្វើការ ឬទៅរៀនវិញ ក្រោយពីការធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យរកជំងឺ COVID-19](#) ។
- ដើម្បីស្វែងរកការព្យាបាល ប្រសិនបើរោគសញ្ញារបស់ពួកគេកាន់តែធ្ងន់ធ្ងរ រួមមានការឈឺចាប់ជាបន្តបន្ទាប់ ឬណែនាំផ្សេង រង្វេងស្មារតី ឬ មុខឬបបូរមាត់ឡើងស្វាយ។ បច្ចុប្បន្នភាព និងសេចក្តីលម្អិតផ្សេងៗអាចរកបាននៅ [លើគេហទំព័ររបស់ CDC](#) ។
- សារៈសំខាន់នៃការសម្អាតដៃជាមួយទឹក និងសាប៊ូបានញឹកញាប់ រួមមានការដុសលាងនឹងសាប៊ូរយៈពេល 20 វិនាទី (ឬដោយប្រើទឹកសម្លាប់មេរោគលើដៃដែលមានសារធាតុអេតាណុលតិចបំផុត 60% (ល្អបំផុត) ឬ អ៊ីសូប្រូប៉ាណុល (Isopropanol) តិចបំផុត 70% (ប្រសិនបើផលិតផលនោះទុកដាក់នៅកន្លែងដែលនឹងមិនងាយឱ្យក្មេងយកបាន) នៅពេលកម្មករមិនអាចដើរទៅកាន់ឡាប៊ូ ឬកន្លែងលាងដៃបាន យោងទៅតាម [ការណែនាំរបស់ CDC](#))។ ហាមប្រើទឹកសម្លាប់មេរោគលើដៃជាមួយ [មេតាណុល](#) ពីព្រោះវាផ្ទុកសារធាតុពុលខ្លាំង ទាំងសម្រាប់កុមារ និងមនុស្សពេញវ័យ។
- សារៈសំខាន់នៃការរក្សាគម្លាតរាងកាយ ទាំងនៅកន្លែងធ្វើការ និងក្រៅម៉ោងធ្វើការ (សូមអានផ្នែកអំពីការរក្សា គម្លាតរាងកាយខាងក្រោម)។
- ការប្រើប្រាស់ម៉ាស់បានត្រឹមត្រូវ រួមមាន៖
  - ម៉ាស់មិនមែនជាឧបករណ៍ការពារខ្លួន (PPE) នោះទេ។
  - ម៉ាស់មិនជំនួសភាពចាំបាច់សម្រាប់ការរក្សាគម្លាតរាងកាយ និងការលាងដៃញឹកញាប់ទេ។
  - ត្រូវពាក់ម៉ាស់គ្របពេញពីលើច្រមុះ និងមាត់។

- កម្មករគួរលាងដៃ ឬដូតទឹកសម្លាប់មេរោគលើដៃ នៅមុនពេល និងក្រោយពេលពាក់ ឬកែសម្រួល ម៉ាស់។
- ជៀសវាងការប៉ះពាល់ភ្នែក ច្រមុះ និងមាត់។
- មិនត្រូវប្រើម៉ាស់រួមគ្នាទេ ហើយត្រូវបោកសម្អាត ឬបោះចោលក្រោយប្រើម្តងរួច។
- ព័ត៌មានដែលមាននៅក្នុង [ឯកសារណែនាំរបស់ CDPH សម្រាប់ការប្រើប្រាស់ម៉ាស់](#) ដែលកំណត់កាលៈទេសៈ ដែលម៉ាស់ចាំបាច់ត្រូវពាក់ និងការលើកលែងក៏ដូចជាគោលការណ៍ ច្បាប់ការងារ និងការអនុវត្តទាំងឡាយដែលនិយោជកបានអនុវត្ត ដើម្បីធានាការប្រើប្រាស់ម៉ាស់។ ការបណ្តុះបណ្តាលក៏គួរបញ្ចូលផងដែរនូវគោលការណ៍របស់និយោជកលើរបៀបគ្រប់គ្រងអ្នកដែលទទួលបានការលើកលែងមិនពាក់ម៉ាស់។
- ត្រូវធានាថាអ្នកម៉ោការ ឬគ្រូបណ្តុះបណ្តាលអាសន្ន ឬបុគ្គលិកជាប់កិច្ចសន្យាទាំងឡាយនៅកន្លែងនោះក៏ត្រូវបាន បណ្តុះបណ្តាលឲ្យបានត្រឹមត្រូវចំពោះគោលការណ៍ការពារមេរោគ COVID-19 និងមានបរិក្ខារចាំបាច់ និង PPE ។ ពិភាក្សាលើការទទួលខុសត្រូវទាំងនេះជាមុន ជាមួយអង្គភាពដែលផ្គត់ផ្គង់កម្មករនិយោជិតបណ្តែត និង/ឬជាប់កិច្ចសន្យា។
- ព័ត៌មានអំពីអត្ថប្រយោជន៍ពេលវេលាសម្រាកដែលកម្មករអាចមានសិទ្ធិទទួលបាន ដែលវានឹងធ្វើឲ្យមានភាពងាយស្រួលផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុក្នុងអំឡុងពេលស្នាក់នៅគេហដ្ឋាន។ មើលព័ត៌មានបន្ថែមស្តីពីកម្មវិធី [រដ្ឋាភិបាលគាំទ្រការឈប់សម្រាកពេលឈឺ និងសំណងកម្មករសម្រាប់ជំងឺ COVID-19](#) រួមទាំងសិទ្ធិឈប់សម្រាកពេលឈឺរបស់កម្មករក្រោម [ច្បាប់ឆ្លើយតបនឹងវីរុសកូរ៉ូណា ដោយផ្ដោតលើក្រុមគ្រួសារជាចម្បង](#)។
- ពាណិជ្ជករមេកានិកដែលធ្វើការនៅក្បែរ បំពង់ទឹក បំពង់ផ្សែង HVAC ឬប្រភេទកង្ហារបញ្ចេញផ្សែងផ្សេងទៀតត្រូវតែទទួលនូវដំណឹងដោយប្រាប់ថាខ្យល់ដែល បញ្ចេញអាចមានផ្ទុកវីរុសដែលបង្កជាជំងឺ COVID-19 ប្រសិនបើមនុស្សដែលមានជំងឺនេះស្ថិតក្នុងអាគារ ឬ លំនៅដ្ឋាននោះ។
- ពាណិជ្ជករមេកានិកដែលធ្វើការផ្នែកសេវាប្រព័ន្ធលូ ប្រព័ន្ធទឹក សេវាសម្អាតឬថែទាំអាគារត្រូវតែទទួលនូវដំណឹងដោយប្រាប់ថាវីរុសដែលបង្កជំងឺ COVID-19 ត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងលាមករបស់មនុស្សមួយចំនួនដែលមានផ្ទុកជំងឺ COVID-19 ។

វិធានការគ្រប់គ្រងសម្រាប់បុគ្គល និងការត្រួតពិនិត្យ

- ផ្តល់ការពិនិត្យរករោគសញ្ញា និង/ឬវាស់កំដៅសម្រាប់ កម្មករនិយោជិតគ្រប់រូបនៅមុនម៉ោងចូលធ្វើការ និងអ្នកលក់ អ្នកទទួលម៉ោការ ឬកម្មករនិយោជិតផ្សេងទៀតដែលចូលមកក្នុងគ្រឹះស្ថាន។ ត្រូវធានាថាអ្នកផ្តល់ការពិនិត្យរករោគសញ្ញា/វាស់កំដៅជៀសវាងការប៉ះពាល់ជិតស្និទ្ធនឹង កម្មករ ក្នុងគម្លាតមួយដែលអាចធ្វើទៅបាន។
- ប្រសិនបើមានការឲ្យមានការត្រួតពិនិត្យដោយខ្លួនឯងនៅផ្ទះ ដែលជាជម្រើសសមស្របទៀតជំនួសឱ្យការធ្វើវាទីតាំង ត្រូវធានាថាការពិនិត្យត្រូវបានអនុវត្តមុនពេលកម្មករនិយោជិតចាកចេញពីផ្ទះសម្រា បវេនធ្វើការរបស់ ពួកគេ ហើយគោរពតាម [ការណែនាំ CDC](#) ដូចដែលបានពិពណ៌នានៅក្នុង ប្រធានបទវគ្គបណ្តុះបណ្តាលកម្មករនិយោជិតខាងលើ។

- លើកទឹកចិត្តកម្មករនិយោជិតដែលឈឺ ឬចេញរោគសញ្ញា COVID-19 ឲ្យស្នាក់នៅផ្ទះ។
- និយោជកត្រូវផ្តល់ជូន និងធានាថាកម្មករនិយោជិតប្រើប្រាស់គ្រប់ឧបករណ៍ការពារដែលបានតម្រូវ រួមមានវ៉ែនតាការពារភ្នែក និងស្រោមដៃនៅកន្លែងដែលចាំបាច់។
- និយោជកគួរពិចារណាថាកន្លែងណាដែលអាចប្រើស្រោមដៃប្រភេទបោះចោលបាន ដើម្បីបន្ថែមបង្កប់លើការលាងសម្អាតដៃ ឬការប្រើទឹកសម្លាប់មេរោគលើដៃញឹកញាប់ ឧទាហរណ៍៖ សម្រាប់បុគ្គលិកដែលពិនិត្យរោគសញ្ញាលើអ្នកដទៃ ឬគ្រប់គ្រងវត្ថុផ្សេងៗដែលគេប៉ះពាល់ជាទូទៅ។
- កម្មករដែលនៅជាប់ ត្រូវតែនៅក្នុងគម្លាតប្រាំមួយហ្វីតពីអតិថិជន ឬមិត្តរួមការងារ ត្រូវពាក់របាំងការពារបន្ទាប់បន្សំ (ឧ. របាំងមុខ ឬវ៉ែនតាសុវត្ថិភាព) បន្ថែមលើម៉ាស់។ កម្មករទាំងអស់គួរកែកាត់បន្ថយ ពេលវេលានៅជិតភ្លើងក្នុងចម្ងាយប្រាំមួយហ្វីត។
- ពាណិជ្ជករមេកានិកដែលធ្វើការជិតបំពង់ប្រព័ន្ធទឹក និងបំពង់ផ្សេង HVAC លើដំបូល ឬប្រភេទកង្ហារបញ្ចេញផ្សែងផ្សេងទៀតនៅក្នុងលំនៅដ្ឋាន ឬអាគារ ត្រូវតែទទួលបាននិងប្រើប្រាស់របាំងមុខ និងឧបករណ៍ដកដង្ហើមប្រឆាំងភាគល្អិតដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យប្រើប្រាស់ដោយ NIOSH ។ ប្រសិនបើមិនមានឧបករណ៍ដកដង្ហើមទេ ត្រូវប្រើប្រាស់ម៉ាស់វះកាត់ស្តង់ដារ ASTM ។
- ពាណិជ្ជករមេកានិកដែលធ្វើការជាមួយប្រព័ន្ធលូត្រូវទទួលបាន និង ប្រើរបាំងមុខ និងម៉ាស់មុខមិនជ្រាបទឹក។ ប្រសិនបើការងារអាចនឹងធ្វើឱ្យមានដំណក់ទឹកលូចូលទៅក្នុងខ្យល់ (ដូចជាការបង្ហូរទឹកស្អុយ) ត្រូវប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ដកដង្ហើមប្រឆាំងនឹងភាគល្អិតដែលអនុញ្ញាតឲ្យប្រើប្រាស់ដោយ NIOSH ប្រសិនបើមាន។
- និយោជកត្រូវចាត់វិធានការសមស្រប រួមមាន ការប្រកាសអោយដ្ឋានសាធារណៈ ការដាក់ស្លាកសញ្ញានៅទីតាំងយុទ្ធសាស្ត្រនិងដែលអាចមើលឃើញបានល្អ និងការបញ្ជាក់ការកក់ទុក ដើម្បីរំលឹកដល់សាធារណជនថា ពួកគេត្រូវការប្រើប្រាស់ម៉ាស់នៅពេលមិនញ្ញាអាហារ ឬជីកអ្វីមួយ និងអនុវត្តការរក្សាគម្លាត ហើយមិនត្រូវប៉ះពាល់ផ្ទៃមុខ ត្រូវលាងដៃជាមួយសាប៊ូឲ្យបានញឹកញាប់ យ៉ាងហោចណាស់រយៈពេល 20 វិនាទី និងប្រើទឹកសម្លាប់មេរោគលើដៃ។

ពិធីសារធ្វើឲ្យមានខ្យល់ចេញចូល ការសម្អាត និងការសម្លាប់មេរោគ

- បើអាចធ្វើទៅបាន ដំឡើងម៉ាស៊ីនបន្សុទ្ធខ្យល់ដែលមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវតម្រងខ្យល់របស់អាគារឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់បំផុតតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន និងធ្វើការកែតម្រូវផ្សេងទៀតដើម្បីបង្កើនបរិមាណខ្យល់ខាងក្រៅ និមាសចរន្តខ្យល់ចេញចូលក្នុងកន្លែងធ្វើការទាំងអស់។
- ពិនិត្យមើល [គេហទំព័រ CDPH](#) ឲ្យបានទៀងទាត់សម្រាប់ព័ត៌មានថ្មីៗស្តីពីគុណភាពខ្យល់ក្នុងអាគារ និងការណែនាំអំពីចរន្តខ្យល់ចេញចូលសម្រាប់ជំងឺដែលមានក្នុងខ្យល់នៅក្នុងកន្លែងក្នុងអគារ។

- អនុវត្តការសម្អាតឱ្យបានហ្មត់ចត់នៅកន្លែងដែលមានចរាចរណ៍មហាជនខ្លាំង ដូចជាកន្លែងទទួលភ្ញៀវ បន្ទប់រង់ចាំនិងឡប់ប៊ី កន្លែងពិនិត្យចូល បន្ទប់សម្រាក និងកន្លែងទទួលទានអាហារថ្ងៃត្រង់ និងកន្លែងផ្លាស់ប្តូរសម្លៀកបំពាក់ និងច្រកចេញចូល ដែលរួមមានទាំងផ្លូវជណ្តើរ ជណ្តើរ និងបង្គាន់ដៃជណ្តើរ។ សូម សម្លាប់មេរោគលើផ្ទៃដែលប្រើរួមគ្នាឱ្យបានញឹកញាប់ រួមមានកន្លែងដកលុយ តុកឹកលុយ ដៃទ្វារ កុងតាក់ក្លែង ទូរស័ព្ទ បង្គន់អនាម័យ និងសម្ភារៈលាងសម្អាតដែរ។
- សម្អាត និងសម្លាប់មេរោគជាប្រចាំលើឧបករណ៍ដែលប្រើរួម ដូចជា នាឡិកា ទូរស័ព្ទប្រើខ្សែ ដងផ្សេងៗ បំពង់ ក្បាលបាញ់ ម៉ាស៊ីនបោកកក់និងសម្លក់ ម៉ាស៊ីនឬឧបករណ៍ផ្សេងៗ និងសម្ភារៈផ្សេងទៀតនៅពេលប្រើប្រាស់រួចម្តងៗ ឬនៅពេលដែលវាត្រូវបានផ្ទេរទៅឱ្យអតិថិជន ឬបុគ្គលិកផ្សេងទៀត។
- ជៀសវាងការប្រើរួមគ្នានូវទូរស័ព្ទ ថេប្លេត កុំព្យូទ័រយូរដៃ តុការិយាល័យ ប៊ិក សម្ភារៈការិយាល័យផ្សេងទៀត ប្រសិនបើអាចធ្វើទៅបាន។ មិនត្រូវប្រើ PPE រួមគ្នាជាដាច់ខាត។
- កម្រាលដែលក្រខ្វក់ទាំងអស់គួរតែដាក់នៅក្នុងធុងដែលមិនមានរន្ធ ត្រូវបានគ្របដិត ហើយបោកសម្អាតនៅក្នុងសិក្សាភាពខ្ពស់ និងលាងសម្អាតទៅតាម [ការណែនាំរបស់ CDC](#)។
កម្រាលដែលបានសម្អាតបានត្រឹមត្រូវទាំងអស់គួរតែត្រូវរក្សាទុកនៅក្នុងទូបិទជិត ឬលើធ្នើគ្របដិតរហូតដល់ពេលត្រូវប្រើប្រាស់។
ត្រូវធានាថាកម្មករនិយោជិតដែលធ្វើកិច្ចការនេះមានឧបករណ៍ការពារខ្លួនសមស្រប។
- ផ្តល់ពេលវេលាឱ្យបុគ្គលិកបានអនុវត្តរៀនលាងសម្អាតក្នុងវេនធ្វើការរបស់ពួកគេ។
ការងារសម្អាតគួរតែត្រូវបានចាត់តាំងអំឡុងម៉ោងធ្វើការដែលជាផ្នែកមួយនៃភារកិច្ចការងាររបស់បុគ្គលិក។
- ត្រូវធានាថាបឋមនិយមន្ត្រីអនាម័យបើកដំណើរការជានិច្ច និងមានក្នុងស្តុកគ្រប់ពេលវេលា ហើយផ្តល់បន្ថែមនូវសាប៊ូ ក្រដាសជូត និងទឹកលាងដៃសម្លាប់មេរោគនៅពេលចាំបាច់។ ប្រសិនបើអាចធ្វើទៅបាន សូមផ្តល់គ្រឿងបរិក្ខារអនាម័យបន្ថែម ប្រសិនបើមានបុគ្គលិកខ្លះត្រូវការ ប្រើបន្ទប់ទឹកក្នុងពេលតែមួយ ឧទាហរណ៍នៅអំឡុងពេលសម្រាក តាមកាលវិភាគកំណត់។
- ដើម្បីកាត់បន្ថយហានិភ័យនៃ [ជំងឺ Legionnaires](#) និងជំងឺផ្សេងទៀតដែលទាក់ទងនឹងទឹក [ចាក់វិធានការ](#) ដើម្បីធានាថាប្រព័ន្ធទឹក និងបរិក្ខារនានាមានសុវត្ថិភាពក្នុងការប្រើប្រាស់បន្ទាប់ពីការបិទរយៈពេលយូរ។
- ដាក់ស្លាកសញ្ញានៅកន្លែងធ្វើការ និងតំបន់រួម មានដូចជា ឡប់ប៊ី បន្ទប់រង់ចាំ និងកន្លែងទទួលភ្ញៀវ ដោយសង្កត់ធ្ងន់លើវិធានការបង្ការការឆ្លងមេរោគ រួមទាំងការដាក់ស្លាកសញ្ញាលាងដៃនៅបន្ទប់ទឹក។
- ពេលជ្រើសរើសសារធាតុគីមីសម្លាប់មេរោគ ត្រូវប្រើផលិតផលដែលអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ប្រឆាំងនឹងជំងឺ COVID-19 នៅក្នុងបញ្ជី [អនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់របស់ទីភ្នាក់ងារ ការពារបរិស្ថាន \(EPA\)](#) និងធ្វើតាមការណែនាំប្រើផលិតផល។
ប្រើសារធាតុសម្លាប់មេរោគដែលមានស្លាកបញ្ជាក់ពីប្រសិទ្ធភាពប្រឆាំងនឹងមេរោគបង្កជំងឺ ទឹកសម្រាប់លាងសម្អាតក្នុងផ្ទះ (លាយ 5 ស្លាបព្រាបាយក្នុងចំណុះទឹកមួយហ្គាឡុង) ឬទឹកអាណ់កុលដែលមានអាណុលតិចបំផុត 70% ដែលសមស្របសម្រាប់ការសម្អាតលើផ្ទៃ។
ផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលដល់កម្មករស្តីអំពីគ្រោះថ្នាក់សារធាតុគីមី ការណែនាំពីអ្នកផលិត

តម្រូវការខ្យល់ចេញចូល និងលក្ខខណ្ឌតម្រូវរបស់ Cal/OSHA សម្រាប់ការប្រើប្រាស់ដោយសុវត្ថិភាព។ កម្មករដែលប្រើប្រាស់ភ្នាក់ងារសម្អាត ឬសារធាតុសម្លាប់មេរោគត្រូវពាក់ស្រោមដៃ និងឧបករណ៍ការពារផ្សេងទៀតតាមការតម្រូវដោយការណែនាំប្រើផលិតផល។ អនុវត្តតាម [វិធីសាស្ត្រសម្អាតប្រកបដោយសុវត្ថិភាពដើម្បីការពារជំងឺហ៊ីត](#) ដែលណែនាំដោយមន្ទីរសុខភាពសាធារណៈរដ្ឋ California និងធានាថាមានខ្យល់ចេញចូលសមស្រប។

- បើអាចធ្វើទៅបាន មិនត្រូវសម្អាតកំរាលឥដ្ឋដោយបោសសម្អាត ឬវិធីផ្សេងទៀតដែលអាចធ្វើឱ្យធាតុបង្កជំងឺហោះចូលទៅក្នុងខ្យល់បាន លុះត្រាតែមនុស្សទាំងអស់នៅតំបន់នោះ PPE សមស្រប។ ប្រើម៉ាស៊ីនបូមចូលដែលមានតម្រង HEPA នៅគ្រប់ទីកន្លែងដែលអាចធ្វើទៅបាន។

គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការរក្សាគម្លាតរាងកាយ

- **ការប្រយ័ត្ន៖** ការរក្សាគម្លាតរាងកាយតែមួយគឺមិនគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីការពារការឆ្លងនៃជំងឺ COVID-19 នោះទេ។
- អនុវត្តវិធានការណែនាំដើម្បីធានាបាននូវការរក្សាគម្លាតយ៉ាងតិចប្រាំមួយហ្វីតរវាងកម្មករនិយោជិត និងអតិថិជន។ នេះអាចរួមបញ្ចូលទាំងការប្រើប្រាស់របាំងខ័ណ្ឌ ឬសញ្ញាជារូបភាព (ឧ. កំនូសសញ្ញាលើកម្រាលឥដ្ឋ ស្តុកពណ៌ ឬផ្លាកសញ្ញាដើម្បីចង្អុលបង្ហាញទៅកន្លែងដែលកម្មករនិយោជិត និង/ឬអតិថិជនគួរឈរ)។
- ចាត់វិធានការនៅតាមតុបម្រើសេវាកម្មអតិថិជន ឬកន្លែងផ្សេងទៀតដែលមិនអាចរក្សាគម្លាតពីគ្នាបាន ដើម្បីកាត់បន្ថយការប៉ះពាល់រវាងបុគ្គលិក និងអតិថិជនដូចជាបាំងខ័ណ្ឌ Plexiglas ឬបាំងផ្សេងទៀត។
- ពិចារណាផ្តល់ជូនបុគ្គលិកដែលស្នើសុំជម្រើសកែប្រែកាតព្វកិច្ចការងារដែលកាត់បន្ថយទំនាក់ទំនងរបស់ពួកគេ ជាមួយអតិថិជន នឹងបុគ្គលិកផ្សេងទៀត (ឧទាហរណ៍ការគ្រប់គ្រងសារព័ត៌មាន ឬការគ្រប់គ្រងតម្រូវការរដ្ឋបាលតាមរយៈទូរគមនាគមន៍) ។
- ប្រសិនបើធ្វើទៅបាន និងសមស្របសម្រាប់អាជីវកម្ម ចូរអនុវត្តប្រព័ន្ធឯកត្តាដើម្បីជួយសម្រួលដល់ការរៀបចំកាលវិភាគ និងកាត់បន្ថយការដើរចូលចេញដោយអតិថិជន។ ពិចារណាលើការរៀបចំពេលវេលាណាមួយទៅពេលខុសៗគ្នាដើម្បីកាត់បន្ថយការប្រមូលផ្តុំនៅតំបន់រង់ចាំ ឬកន្លែងទទួលភ្ញៀវ។
- ពិចារណាការប្រើប្រព័ន្ធតម្រង់ជួរចូល ដែលមិនធ្វើឱ្យខានដល់ចរាចរណ៍ឡើងដើម ឬបំពានលើការតម្រូវឱ្យរក្សាគម្លាតរាងកាយ។ នៅកន្លែងដែលអតិថិជន ឬកម្មករតម្រង់ជួរ ត្រូវគូសសញ្ញាសម្គាល់ឱ្យបានច្បាស់សម្រាប់ការរក្សាគម្លាតរាងកាយបានសមរម្យ។ លក្ខខណ្ឌដទៃទៀតក្នុងការចូលទៅក្នុងអាគារត្រូវតែបង្កើតឡើង ហើយអាចរាប់បញ្ចូលទាំងការកក់ទុកតាមបែបឌីជីថលសម្រាប់គោលការណ៍បញ្ជាទិញ ជាមុន និងការចូល។
- អនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រដែលជម្រុញអតិថិជនឱ្យនៅក្នុងរថយន្តរបស់ខ្លួន ឬនៅខាងក្រៅអាជីវកម្ម ឬទីតាំងនៅកន្លែងដែលអាចធ្វើទៅបាន។ នេះអាចរាប់បញ្ចូលទាំងដំណើរការទៅទទួល ឬដឹកជញ្ជូន

ឬការទូទាត់នៅចិញ្ចឹមផ្លូវដោយ “គ្មានការប៉ះពាល់គ្នា” ។ កំណត់ទីតាំងដាក់ចុះ និងទៅទទួល ឲ្យឆ្ងាយពីតំបន់ដែលមានចរាចរណ៍មហាជន។

- ផ្តល់ច្រកចូលដែលបានកំណត់យច្បាស់លាស់ និងច្រកចេញដាច់ដោយឡែក ដើម្បីជួយរក្សាគម្លាតរាងកាយពីគ្នា និងបញ្ចៀសចរាចរណ៍ឡើងវិញប្រសិនបើអាចធ្វើទៅបាន។ បើអាច ទ្វារត្រូវតែបើកចោល ប្រសិនបើទ្វារនោះមិនបើក និងបិទដោយស្វ័យប្រវត្តិ។
- ការកំណត់វេនក្នុងពេលវេលាខុសៗគ្នា ចែកវេន ឬប្តូរកាលវិភាគការងារវិលជុំ និងរៀបចំការឈប់សម្រាករបស់និយោជិតក្នុងពេលខុសៗគ្នា ដោយអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីប្រាក់ឈ្នួលនិងម៉ោងធ្វើការ ដើម្បីកាត់បន្ថយការជាន់ពេលគ្នារបស់និយោជិត និងអាចរក្សាបាននូវពិធីការនៃការរក្សាគម្លាតរាងកាយ។
- កំណត់សារជាថ្មីនូវកន្លែងទទួលភ្ញៀវ និងកន្លែងរង់ចាំ ឡប់ប៊ី កន្លែងធ្វើការ និងបន្ទប់សម្រាករបស់បុគ្គលិក បើអាចធ្វើទៅបាន ដោយរក្សាគម្លាតយ៉ាងតិចប្រាំមួយហ្វីតរវាងអតិថិជន និងនិយោជិត។
- មិនត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យមានការប្រមូលផ្តុំគ្នានៅតាមកន្លែងដែល មានចរាចរណ៍មហាជនខ្លាំង ដូចជាបន្ទប់ទឹក លំហក្នុងអគារ ផ្លូវដើរក្នុងអគារ កន្លែងដកលុយ ។ល។
- ប្រសិនបើអាច ត្រូវបង្កើតផ្លូវដើរ និងផ្លូវឆ្លងកាត់ឡើងវិញដែលដាក់ទិសដៅ ដើម្បីកុំឲ្យបុគ្គលិក និងអតិថិជនដើរកាត់គ្នា។
- តម្រូវឲ្យកម្មករនិយោជិតចៀសវាងការចាប់ដៃ និងការស្វាគមន៍ស្រដៀងគ្នា ឬអាកប្បកិរិយាផ្សេងទៀតដែលធ្វើឲ្យប៉ះពាល់ដល់ការរក្សាគម្លាតរាងកាយ។
- រៀបចំការប្រជុំតាមទូរស័ព្ទ ឬតាមរយៈសិក្ខាសាលាអនឡាញសម្រាប់បុគ្គលិកនៅកន្លែងដែលអាចធ្វើទៅបាន។ ប្រសិនបើមិនអាចធ្វើទៅបានទេ ត្រូវកែសម្រួលការប្រជុំបុគ្គលិកដើម្បីធានាឱ្យមានការរក្សាគម្លាតពីគ្នា និងប្រើប្រាស់ការប្រជុំដាច់ដោយឡែកក្នុងទ្រង់ទាយតូចៗនៅតាមទីតាំងនានា ដើម្បីបន្តអនុវត្តតាមការណែនាំអំពីការរក្សាគម្លាត។
- ដាក់ដែនកំណត់បន្ថែមលើចំនួនកម្មករនិយោជិតនៅក្នុងតំបន់បិទជិត ដើម្បីធានាឱ្យមានគម្លាតយ៉ាងហោចណាស់ប្រាំមួយហ្វីតដើម្បីទប់ស្កាត់ការឆ្លងវីរុសនេះ ។
- ត្រូវធានាថានិយោជិតអាចរក្សាគម្លាតរាងកាយនៅក្នុងបន្ទប់សម្រាក ដោយប្រើរនាំងចែក បង្កើនចម្ងាយរវាងគុ/កៅអី ដើម្បីបែងចែកកម្មករនិយោជិត ។ល។ បើអាច ត្រូវបង្កើតកន្លែងសម្រាកខាងក្រៅអគារ ដោយមានដំបូល និងការរៀបចំកន្លែងអង្គុយដែលធានាឲ្យបាននូវការរក្សាគម្លាតពីគ្នា។ លើកទឹកចិត្តមិនឲ្យកម្មករនិយោជិតធ្វើការជួបជុំគ្នាក្នុងពេលសម្រាក ហើយត្រូវធានាថានៅពេលណាពួកគេមិនបរិភោគ ឬផឹកត្រូវពាក់ម៉ាស់ជាប់ និងនៅចម្ងាយប្រាំមួយហ្វីតពីគ្នានោះ។

ការពិចារណាបន្ថែមសម្រាប់សេវាកម្មដែលតម្រូវឱ្យ មានការចូលទៅក្នុងអគារលំនៅដ្ឋាន ពាណិជ្ជកម្ម ឬអគារសាធារណៈ

- កម្មករនិយោជិតដែលត្រូវចូលទៅក្នុងអគារលំនៅដ្ឋាន ឬ អគារសាធារណៈ ឬពាណិជ្ជកម្មដើម្បីបំពេញការងារត្រូវតែទទួលបាននូវទីកលាងដៃសម្លាប់មេរោគដែលអាចដាក់បំពេញជាថ្មីបាន ឬដាក់បញ្ចូលក្នុងស្លាកឡើងវិញដោយនិយោជកនៅពេលចាំបាច់។
- ទាក់ទងអតិថិជនជាមុន
ប្រសើរបំផុតគឺមួយថ្ងៃមុនពេលវេលាកំណត់នៃការណាត់ជួប ដើម្បីបញ្ជាក់ពិការណាត់ជួប និងសាកសួរប្រសិនបើមានសមាជិកគ្រួសារ ឬបុគ្គលិកនៅនឹងកន្លែងណាម្នាក់ មានលេចចេញរោគសញ្ញាណាមួយ ឬមានជំងឺ ឬកំពុងតែឈឺ
ឬមាននរណាម្នាក់ដែលស្ថិតក្នុងទីតាំងជួបបានប៉ះពាល់នឹងអ្នកដែលមានជំងឺ។
ប្រសិនបើចម្លើយរបស់អតិថិជនវិជ្ជមានលើសំណួរណាមួយក្នុងចំណោមសំណួរទាំងនេះ សូមរៀបការវិភាគណាត់ជួបឡើងវិញយ៉ាងហោចណាស់ 10 ទៅ 14 ថ្ងៃទៅពេលខាងមុខ។
- ក្នុងអំឡុងពេលនៃការហៅទូរស័ព្ទជាមុននេះ
ស្នើសុំអតិថិជនឱ្យពាក់ម៉ាស់អំឡុងពេលណាត់ជួប និងសង្កត់ធ្ងន់លើសារៈសំខាន់នៃការរក្សាកម្លាំងសុវត្ថិភាពយ៉ាងហោចណាស់ប្រាំមួយ ហ្វីតពីបុគ្គលិកនៅពេលចូលក្នុងលំនៅដ្ឋាន ឬអគារ។
- បង្កើតដំណើរការលំហូរការងារ ដែលមានការសាកសួរជាសំណួរ និងចំណុចដែលត្រូវ និយាយពិភាក្សាសម្រាប់បុគ្គលិក ដើម្បីប្រើប្រាស់នៅពេលទៅដល់កន្លែងធ្វើការ ដើម្បីកំណត់រាល់ក្តីកង្វល់ដែលសង្ស័យទៅលើជំងឺ COVID-19 ។
លំហូរការងារត្រូវផ្តល់ជូនបុគ្គលិកនូវភាពបត់បែនក្នុងការប៉ាន់ស្មានពីស្ថានភាព ហើយកំណត់ថាតើពួកគេអាចចូលទៅក្នុងលំនៅដ្ឋាន ឬអគារដោយសុវត្ថិភាពឬយ៉ាងណា។
- អនុញ្ញាតឱ្យបុគ្គលិកអាចស្នើសុំ “ការបញ្ឈប់ដើម្បីសុវត្ថិភាព” នៅពេលពួកគេមានភាពស្ទាក់ស្ទើរក្នុងការចូលក្នុងលំនៅដ្ឋាន ឬអគារដោយសារស្ថានភាពការងារគ្មានជាសកភាព ឬ មិនមានសុវត្ថិភាពដែលទាក់ទងនឹងគ្រោះថ្នាក់ជំងឺ COVID-19 ។
ក្នុងស្ថានភាពបែបនេះ
កម្មករនិយោជិតត្រូវទូរស័ព្ទទៅប្រធានផ្នែកមើលការខុសត្រូវប្រសិនបើអាចធ្វើទៅបាន ហើយពិភាក្សានូវអ្វីដែលជាការងារចាំបាច់ដើម្បីបំពេញភ្លាមៗ និងពិវធានការប្រុងប្រយ័ត្នសមស្របដែលត្រូវអនុវត្ត។
អាស្រ័យទៅតាមការវាយតម្លៃនៃស្ថានភាព
ប្រធានផ្នែកមើលការខុសត្រូវត្រូវផ្តល់ដំណឹងដល់កម្មករនិយោជិតប្រសិនបើពួកគេមិន ត្រូវចូលក្នុងលំនៅដ្ឋាន ដោយបញ្ជ្រាបមិនឱ្យកម្មករនិយោជិតមានអារម្មណ៍ថាមានសម្ពាធក្នុងការសម្រេចចិត្ត ដ៏សំខាន់នេះ។
កម្មករនិយោជិតត្រូវតែអាចធ្វើការកំណត់បានដោយខ្លួនឯងដោយគ្មានការភ័យខ្លាច ពីការទាស់ចិត្ត ឬការសងសឹករបស់អ្នកដទៃឡើយ។
- កំណត់ដែននៃការប៉ះពាល់សម្រាប់កម្មករនិយោជិតដែលត្រូវចូលទៅលំនៅដ្ឋាន ឬអគារឯកជនដោយការអនុវត្តការគាំទ្រផ្នែកសេវាអតិថិជននិម្មិត

ឬការផ្តល់ជូនសេវានិម្មិតនៅកន្លែងដែលអាចអនុវត្តបាន។ នេះអាចរួមបញ្ចូលនូវ យុទ្ធសាស្ត្រស្វ័យជួសជុល/ដំឡើង តាមរយៈការប្រឹក្សាតាមទូរស័ព្ទ ឬការគាំទ្រតាមរយៈការហៅជាវីដេអូ និងវីដេអូណែនាំ ប្រសិនបើអាចធ្វើបាន។

- នៅពេលធ្វើការនៅក្នុងលំនៅដ្ឋានឯកជន កម្មករនិយោជិតគួរកាត់បន្ថយការប៉ះពាល់ជាមួយសម្ភារៈផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អតិថិជន។ ស្រដៀងគ្នានេះដែរ នៅក្នុងអាគារសាធារណៈឬអាគារពាណិជ្ជកម្ម កម្មករនិយោជិតគួរកែកំណត់ដែនទំនាក់ទំនងរបស់ខ្លួនក្នុងទីតាំងនោះ ហើយជៀសវាងការប៉ះពាល់ផ្ទៃផ្សេងៗនៅកន្លែងដែលអាចធ្វើទៅបាន។ នៅពេលដែលអាចធ្វើទៅបាន រាល់ឧបករណ៍ ឬបរិក្ខារផ្សេងទៀតដែលកម្មករនិយោជិតត្រូវតែប៉ះពាល់នោះ គួរតែត្រូវបានសម្អាតជាមួយក្រណាត់ជូតសម្លាប់មេរោគមុន នឹងបន្ទាប់ពីការអនុវត្តសេវាកម្ម។
- ធ្វើសេចក្តីសង្ខេបអំពីសុវត្ថិភាពនិម្មិតប្រចាំសប្តាហ៍ ឬទៅតាមការចាំបាច់ មុនពេលបុគ្គលិកត្រូវចេញទៅផ្តល់សេវា ហើយត្រូវបង្កើតទំនាក់ទំនងផ្ទៃក្នុង ដែលអាចត្រូវបានធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពជាទៀងទាត់លើការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ការពារ និងលក្ខខណ្ឌកាត់បន្ថយគ្រោះថ្នាក់ផ្សេងទៀត។
- បន្ទាប់ពីបញ្ចប់ការងារនៅគេហដ្ឋាន ឬអាគារ បុគ្គលិកត្រូវដកឧបករណ៍ការពារខ្លួន (PPE) និងម៉ាស់ចេញទាំងអស់ ហើយលាងដៃ និងមុខរបស់ខ្លួនចេញ។ ម៉ាស់ត្រូវតែលាងសម្អាត មុនពេលប្រើម្តងទៀត។

ការពិចារណាសម្រាប់ម្ចាស់ផ្ទះ និងអ្នករស់នៅក្នុងអាគារ

- ម្ចាស់ផ្ទះ និងអ្នករស់នៅក្នុងអាគារ ត្រូវផ្អាកសេវាកម្មក្នុងផ្ទះ ដែលមិនមានភាពអាសន្នទាំងអស់ ប្រសិនបើមាននរណាម្នាក់មានផ្ទុកវីរុស COVID-19 ឬអ្នកដែលមានរោគសញ្ញានៃជំងឺដ៏ធ្ងន់ COVID-19 ឬអ្នកដែលត្រូវបានដាក់ឱ្យនៅដាច់ដោយឡែកពីគេក្នុងគេហដ្ឋាន។
- សម្រាប់ការជួសជុលសេវាអាសន្ន ម្ចាស់ផ្ទះ ឬអ្នកនៅក្នុងអាគារគួរផ្តល់ដំណឹងដល់បុគ្គលិកអំពីអ្នកដែលមានវិជ្ជមាន COVID-19 ឬអ្នកដែលមានរោគសញ្ញា COVID-19 ឬអ្នកដែលត្រូវបានដាក់ឱ្យនៅដាច់ដោយឡែកពីគេនៅក្នុងផ្ទះនោះ ហើយចាត់វិធានការដើម្បីកាត់បន្ថយហានិភ័យនៃការប៉ះពាល់ដល់មនុស្សណាម្នាក់ដែលចូលក្នុងផ្ទះ។ ទាំងនេះរួមមាន៖
  - បើកឱ្យមានខ្យល់ចេញនៅក្នុងលំនៅដ្ឋានប្រសិនបើអាកាសធាតុអំណោយផល។
  - លាងសម្អាត និងសម្លាប់មេរោគលើផ្ទៃក្នុងតំបន់ដែលអ្នកផ្តល់សេវាអាចធ្វើការ ឬត្រូវចូលប្រើប្រាស់។
  - រក្សាកម្លាតពីគ្នាយ៉ាងតិចប្រាំមួយហ្វីត នៅពេលអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកផ្តល់សេវាចូលក្នុងផ្ទះ។
  - ពាក់ម៉ាស់គ្រប់ពេលក្នុងអំឡុងពេលណាត់ជួប លើកលែងតែមិនអាចបំពេញបាន ដោយតាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យលើកលែងក្នុងគោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការពាក់ម៉ាស់របស់ CDPH ។
  - សូមនៅឱ្យឆ្ងាយពីតំបន់ដែលជាងជួសជុលកំពុងធ្វើការ។

ការពិចារណាបន្ថែមសម្រាប់សេវាកម្មមានកំណត់ ទាំងនោះ ដែលប្រតិបត្តិការក្រៅយានយន្ត

- ការណែនាំសម្រាប់សេវាកម្មជញ្ជូនមាននៅគេហទំព័រ
[ការណែនាំសម្រាប់ឧស្សាហកម្មដើម្បីកាត់បន្ថយហានិភ័យ](#)
- រថយន្តដឹកទំនិញ
និងយានយន្តបម្រើការងារទាំងអស់ត្រូវតែមានទឹកលាងដៃសម្លាប់មេរោគ
ហើយបុគ្គលិកទាំងអស់គួរតែធ្វើសម្អាតអនាម័យដៃរបស់ពួកគេនៅពេលទៅដល់កន្លែង។
- ផ្តល់ឱ្យបុគ្គលិកនូវការផ្គត់ផ្គង់សម្ភារៈគ្រប់គ្រាន់ដែលត្រូវការដើម្បីសម្អាត
និងសម្លាប់មេរោគនៅលើផ្ទៃនៃយានយន្តដឹកជញ្ជូន ដែលត្រូវបានប៉ះពាល់ពីការប៉ះពាល់។
ផ្តល់កន្លែងដាក់ធុងសំរាមដែលមានជាដួរដើម្បីដាក់វាក្នុងយានយន្តដឹកជញ្ជូនដើម្បី
បោះចោលឱ្យបានត្រឹមត្រូវនូវក្រណាត់ដូតសម្លាប់មេរោគ និងរបស់របរផ្សេងៗទៀត។
- សម្អាត និងសម្លាប់មេរោគនៅក្នុងកាប៊ីនរថយន្តធ្វើការងារ និងយានយន្ត រួមមាន
ផ្ទៃកាប្បូ ចង្កូក ដងប្រអប់លេខ ដងកាន់ ជាដើម
ក៏ដូចជាចំណុចដែលមានការប៉ះពាល់ផ្សេងៗទៀតនៅលើយានយន្តដូចជាដង
និងគន្លឹះចាក់។
- នៅពេលដែលគ្មានជម្រើសផ្សេងទៀត
ដើម្បីជៀសវាងការប៉ះពាល់លើវត្ថុដែលទាក់ទងនឹងការដឹកជញ្ជូនទេនោះ
បុគ្គលិកគួរជូតសម្អាត និងសម្លាប់មេរោគលើឧបករណ៍ ប៊ិក បន្ទះក្តារ
និងបន្ទះចុះហត្ថលេខាតាមអេឡិចត្រូនិច បន្ទាប់ពីប្រើប្រាស់ហើយ
នៅពេលដែលប្រើជាមួយអតិថិជនពេលកំពុងធ្វើការដឹកជញ្ជូន។ បន្ទះសម្រាប់ចុច
និងប្រដាប់បោះរន្ធក្រដាសនៅកន្លែងដូចជា ឧបករណ៍សិកម្មរ៉ឺម៉ក
ឬឧបករណ៍ខ្លីជីវិតកាន់ដៃ ត្រូវតែលាងសម្អាត
និងសម្លាប់មេរោគចេញបន្ទាប់ពីប្រតិបត្តិការនីមួយៗបានបញ្ចប់។
- បុគ្គលិកគួរដាក់កម្រិតលើការទំនាក់ទំនងប៉ះពាល់ជាមួយនឹងផ្ទៃដែល
ប៉ះពាល់ពីការប៉ះពាល់ក្នុងអំឡុងពេលធ្វើការដឹកជញ្ជូន ដូចជាកន្លែងចុចកណ្តឹងទ្វារ
ឬផែនទីជាដើម។ ប្រសិនបើអាច សូមជៀសវាងការប៉ះដៃ ឬប៉ះដោយផ្ទាល់នៅពេល
បើកទ្វារ។
- ប្រាស្រ័យទាក់ទងប្រាប់ដំណឹងដល់បុគ្គលិកពិភពកន្លែងដែលពួកគេអាចប្រើសាប៊ូ
ទឹកស្អាត និងសំភារៈសម្អាត ហើយនិងត្រូវផ្តល់ទឹកសម្លាប់មេរោគលាងដៃដែលមាន
ជាតិអាល់កុល។ កែសម្រួលកាលវិភាគដឹកជញ្ជូន ដើម្បីមានពេល
វេលាគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ការលាងដៃឱ្យបានញឹកញាប់។
- សម្រាប់បុគ្គលិកដែលធ្វើការហៅទូរស័ព្ទបម្រើសេវាកម្ម
ជាធម្មតាបន្ទប់ទឹកដែលអាចប្រើបានតាមផ្លូវ (ឧទាហរណ៍រោងនីយដ្ឋាន
ហាងកាហ្វេ) អាចត្រូវបានបិទ។
និយោជកគួរតែផ្តល់ទីតាំងបន្ទប់ទឹកផ្សេងទៀតសម្រាប់កម្មករនិយោជិត
ហើយផ្តល់ពេលវេលាដល់កម្មករដើម្បីប្រើប្រាស់។

ការពិចារណាបន្ថែមសម្រាប់ហាងជួសជុលរថយន្ត

- កាត់បន្ថយ ឬលុបបំបាត់ការប្រើឧបករណ៍ និងសម្ភារៈរួមគ្នា។
ប្រសិនបើឧបករណ៍ត្រូវប្រើរួមគ្នា ត្រូវសម្លាប់មេរោគបន្ទាប់ពីការប្រើប្រាស់ម្តងៗ
ដោយយោងទៅតាម [ការណែនាំរបស់ CDC](#) ។
សម្លាប់មេរោគលើឧបករណ៍ទាំងអស់រៀងរាល់ថ្ងៃបន្ទាប់ពីបញ្ចប់ការងារប្រចាំថ្ងៃ។
- អនុញ្ញាតឱ្យអតិថិជនយកយានយន្តមកទុក
និងយកយានយន្តបន្ទាប់ពីការប្រើប្រាស់ច្រើនម៉ោងដោយប្រើប្រអប់ ឬរន្ធ
"ទម្លាក់ពេលយប់" ដើម្បីកាត់បន្ថយការប៉ះពាល់ដោយផ្ទាល់
ហើយពិចារណាលើការអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រព័ន្ធប្រអប់សម្រាប់ទម្លាក់ចុះក្នុងម៉ោងធ្វើការ
។
- ស្នើឱ្យអតិថិជនពាក់ម៉ាស់ពេលយករថយន្តមកទុក
និងប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយបុគ្គលិក។
ស្នើឱ្យអតិថិជនដករបស់របរផ្ទាល់ខ្លួនចេញពីយានយន្ត។ គួរតែស្នើសុំអតិថិជនកុំឱ្យ
យកកូនៗ ឬអ្នកផ្សេងមកជាមួយពួកគេពេលយករថយន្តមក។
- បញ្ឈប់សេវាទៅទទួលឬមកយករបស់អតិថិជនទាំងឡាយ
ហើយត្រូវប្រាកដថាអតិថិជនដឹងថាពួកគេទទួលខុសត្រូវចំពោះការធ្វើដំណើរទៅ
និងមកហាងជួសជុលដោយខ្លួនឯង។
- សម្អាតផ្ទៃដែលមានការប៉ះពាល់ជាប្រចាំ រួមមានឧបករណ៍ ដងកាន់និងគន្លឹះចាក់
និងកន្លែងបញ្ជាលើឧបករណ៍ដែលផ្លាស់ទី និងនៅមួយកន្លែង។
- ប្រសិនបើរថយន្តសណ្តោង
ឬរថយន្តក្រុមហ៊ុនផ្សេងទៀតត្រូវបានប្រើប្រាស់រួមជាញឹកញាប់រវាងបុគ្គលិកនោះ
សូមសម្អាតឱ្យបានសព្វលើផ្ទៃក្នុងកាប៊ីននៅគ្រប់ពេលដែលមានអ្នកបើកបរថ្មីប្រើប្រា
សរថយន្ត។
- សម្លាប់មេរោគកូនសោរ សោរតេឡេ និងយានយន្ត មុន
និងក្រោយពេលជួសជុលយានយន្តរបស់អតិថិជន។ ជូកផ្ទៃទាំងអស់
និងកន្លែងបញ្ជាដែលប៉ះដោយអ្នកបើកបរ ឬជាង។
- ទាក់ទងទៅអតិថិជនតាមសារ អ៊ីម៉ែល ឬទូរស័ព្ទ ដើម្បីផ្តល់តម្លៃប៉ាន់ស្មាន
និងសិទ្ធិអនុញ្ញាតក្នុងការជួសជុល។
អនុវត្តការត្រួតពិនិត្យយានយន្តតាមប្រព័ន្ធខ្ចីជីវនៅពេលអាចធ្វើបាន
ដើម្បីរកឱ្យឃើញនូវកន្លែងដែលត្រូវជួសជុល និងផ្តល់តម្លៃប៉ាន់ស្មាន។
- ពិចារណាបិទបន្ទប់រង់ចាំ ឬកន្លែងអង្គុយកម្សាន្ត។ ប្រសិនបើអាចធ្វើបានទេនោះ
បន្ទប់រង់ចាំឬកន្លែងអង្គុយកម្សាន្តគួរត្រូវបានដាក់ការកំណត់ជាថ្មីដូចនេះការរក្សាក
ម្លាតពីគ្នាអាចធ្វើទៅបាន។ វាអាចធ្វើបានតាមរយៈការបិទស្តុកហាមឃាត់លើកៅអី
ឬបង់អង្គុយដែលមិនគួរប្រើប្រាស់ ឬក៏ដកគ្រឿងសង្ហារឹមចេញពីបន្ទប់។

ការពិចារណាបន្ថែមសម្រាប់កន្លែងលាងរថយន្ត

- សម្អាតកន្លែងបង់ប្រាក់ បំពង់បូមជូលី ប្រដាប់បាញ់ទឹកលាងរថយន្ត ឧបករណ៍លាងសម្អាត ម៉ាស៊ីនចុចយកកេសផ្ទះដោយស្វ័យប្រវត្តិ និងម៉ាស៊ីនសម្អាត និងតំបន់ដែលមានចរាចរណ៍មាញឹក ដូចជាបន្ទប់រង់ចាំ ឬបន្ទប់អង្គុយកម្សាន្តជាដើម។
- ពិចារណាក្នុងការតម្រូវឱ្យអតិថិជនធ្វើការកក់ចំពោះសេវាកម្មដោយផ្ទាល់ដែលមិនដំណើរបានដោយស្វ័យប្រវត្តិ ឧ.ការផ្តល់ព័ត៌មានលម្អិត។
- ស្នើឱ្យអតិថិជនយក និងពាក់ម៉ាស់ ក្នុងអំឡុងពេលណាត់ជួប ហើយស្នើឱ្យពួកគាត់យករបស់របរផ្ទាល់ខ្លួនចេញពីយានយន្ត។ គួរស្នើសុំអតិថិជនកុំឱ្យយកកូនៗ ឬអ្នកផ្សេងមកជាមួយពួកគេនៅពេលមកទទួលសេវាកម្ម។
- រថយន្តគួរត្រូវបាញ់ឱ្យមានចរន្តខ្យល់ចេញចូលដោយម៉ាស៊ីនផ្គុំខ្យល់ ហើយខ្យល់គួរតែធ្វើឱ្យមានចរន្តកាត់រថយន្តមុនពេលបុគ្គលិកសម្អាតវាដើម្បីកាត់បន្ថយការប៉ះពាល់ខ្យល់ដែលអាចនឹងមានផ្ទុកភ្នាក់ងារចម្លងរោគ។
- កំណត់ឱ្យមានបុគ្គលិកតែម្នាក់សម្អាតផ្ទៃខាងក្នុងនៃរថយន្ត។
- សម្អាតក្បាលម៉ាស៊ីនបូមជូលីបន្ទាប់ពីប្រើរួចមួយលើកៗ។
- អតិថិជនគួរតែរង់ចាំជាជួរនៅក្នុងរថយន្តរបស់ខ្លួន នៅកន្លែងលាងរថយន្តដោយស្វ័យប្រវត្តិ ហើយមិនត្រូវចាកចេញពីរថយន្តឡើយ។
- សម្រាប់ការលាងរថយន្តដោយខ្លួនឯង សូមដកកន្លែងកខ្វក់ ឬក្រណាត់ដូចចេញបន្ទាប់ពីប្រើដោយអតិថិជនណាម្នាក់រួចហើយ។ ទុកវានៅក្នុងផ្ទះបិទជិតដោយមិនត្រូវប្រើប្រាស់ជាថ្មីនោះឡើយ លុះត្រាតែបានបោកគក់ត្រឹមត្រូវដោយហាងបោកគក់ ឬដំណើរការបោកគក់ដែលរួមបញ្ចូលទាំងការត្រួតពិនិត្យយ៉ាងហោចណាស់ 160 អង្សាហ្វារិនហៃក្នុងរយៈពេលមិនតិចជាង 25 នាទី។ រក្សាទុកក្រណាត់កម្រាលដែលស្អាតទាំងអស់នៅកន្លែងស្អាត និងគ្របជិត។ ត្រូវប្រាកដថាបុគ្គលិកដែលចាត់ចែងកម្រាលក្រខ្វក់ ឬមិនទាន់បោកសម្អាត ត្រូវពាក់ស្រោមដៃ។ បិទតូបបូមជូលីផ្សេងៗទៀត ប្រសិនបើចាំបាច់ដើម្បីរក្សាភាពស្អាត។
- សម្រាប់សេវាកម្មលាងឡានដោយខ្លួនឯង ត្រូវផ្តល់ស្រោមដៃដែលអាចប្រើហើយបោះចោលបានទៅឱ្យអតិថិជនដើម្បីប្រើប្រាស់នៅពេលកាន់ទុយោបាញ់ទឹក វ៉ានបិទបើកទឹក បំពង់ម៉ាស៊ីនបូមជូលី និងឧបករណ៍សម្អាតផ្សេងទៀត។ សម្អាត និងសម្លាប់មេរោគលើផ្ទៃទាំងនេះឱ្យបានញឹកញាប់។
- ពិចារណាបិទបន្ទប់រង់ចាំ ឬកន្លែងអង្គុយកម្សាន្ត។ ប្រសិនមិនអាចធ្វើបានទេនោះ បន្ទប់រង់ចាំឬកន្លែងអង្គុយកម្សាន្តគួរត្រូវបានដាក់ការកំណត់ជាថ្មីដូចនេះការរក្សាភាពស្អាតសម្អាតអាចធ្វើទៅបាន។ វាអាចធ្វើបានតាមរយៈការបិទស្តុកហាមឃាត់លើកៅអី ឬបង់អង្គុយដែលមិនគួរប្រើប្រាស់ ឬក៏ដកគ្រឿងសង្ហារឹមចេញពីបន្ទប់។

ការពិចារណាបន្ថែមសម្រាប់សេវាសម្អាតអនាម័យ និងថែទាំអាការ

- កាត់បន្ថយ ឬលុបបំបាត់ការប្រើឧបករណ៍ និងសម្ភារៈរួមគ្នា។
ប្រសិនបើឧបករណ៍ត្រូវប្រើរួមគ្នា ត្រូវសម្លាប់មេរោគបន្ទាប់ពីការប្រើប្រាស់ម្តងៗ
ដោយយោងទៅតាម [ការណែនាំរបស់ CDC](#) ។
សម្លាប់មេរោគលើឧបករណ៍ទាំងអស់រៀងរាល់ថ្ងៃបន្ទាប់ពីបញ្ចប់ការងារប្រចាំថ្ងៃ។
- ត្រូវតែប្រាប់ទៅបុគ្គលិកថែទាំអាការ ឬបុគ្គលិកអនាម័យ
ប្រសិនបើពួកគេនឹងត្រូវធ្វើការនៅទីតាំងដែលមានអ្នកឆ្លងមេរោគ
ដើម្បីឱ្យមានការប្រុងប្រយ័ត្នជាចាំបាច់ដើម្បីការពារខ្លួនគេ
និងអាចផ្តល់សេវាសម្អាតនិងសម្លាប់មេរោគដែលចាំបាច់។
- ធ្វើឱ្យមានខ្យល់ចេញចូលនៅតំបន់ណាមួយដែលមានអ្នកឆ្លងជំងឺនេះ
យោងតាមតារាងទី 1 ដែលមាននៅក្នុង
[គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការបង្កាត់ក្នុងការបង្កជំងឺរបេងមីកូបាក់តេរី \(Mycobacterium\)](#)
ដោយអាចមានប្រសិទ្ធភាពកម្រិតបាន 99.9%
មុនពេលបុគ្គលិកចូល។
- ប្រសិនបើបុគ្គលិកមើលថែទាំអាការ
ឬបុគ្គលិកអនាម័យត្រូវបានគេស្នើសុំឱ្យទៅសម្លាប់មេរោគនៅកន្លែងដែលគេដឹងថាមាន
ករណី COVID-19 ពួកគេមិនត្រូវចាប់ផ្តើមប្រតិបត្តិការនោះទេ រហូត
ទាល់តែនិយោជកផ្តល់ជូននូវឧបករណ៍ការពារត្រឹមត្រូវ និងការបណ្តុះបណ្តាលគ្រោះថ្នាក់
ឬការបណ្តុះបណ្តាលរំលឹកឡើងវិញជាមុនសិន។
- ត្រូវធានាឱ្យបានថាបុគ្គលិកទាំងអស់បានឆ្លងកាត់ការបណ្តុះបណ្តាល
ក្នុងការប្រើប្រាស់ និងមានការផ្គត់ផ្គង់គ្រប់គ្រាន់នៃសាប៊ូសម្អាត
និងឧបករណ៍សម្អាតបានគ្រប់កាលៈទេសៈទាំងអស់នៅពេលចាំបាច់។
អនុវត្តតាមឱ្យបានពេញលេញតាម [ការណែនាំរបស់ CDC សម្រាប់ការសម្អាត និងសម្លាប់មេរោគ](#)។
- អនុវត្តតាមលក្ខខណ្ឌការងាររបស់ Cal/OSHA
និងការណែនាំរបស់អ្នកផលិតសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ប្រកបដោយសុវត្ថិភាព
និងឧបករណ៍ការពារផ្ទាល់ខ្លួនដែលចាំបាច់សម្រាប់ផលិតផលសម្អាត។
- បុគ្គលិកគួរតែមានកន្លែងដែលមានខ្យល់ចេញចូលគ្រប់គ្រាន់ (លំហូរខ្យល់)
ដែលពួកគេកំពុងសម្អាត។ ប្រសិនបើធ្វើការសម្អាតនៅក្នុងបន្ទប់ទឹក
ឬកន្លែងមានទីធ្លាតូចផ្សេងទៀត ត្រូវប្រាកដថាទ្វារ និងបង្អួចត្រូវទល់ឱ្យនៅចំហ។
ធ្វើតាម
[វិធីសាស្ត្រសម្អាតដែលមានសុវត្ថិភាព](#) ដែលបានណែនាំដោយក្រសួងសុខាភិបាលសាធារណៈរដ្ឋ
California ។
- បុគ្គលិកគួរតែទទួលបានការផ្គត់ផ្គង់បង់រ៉ូប៊ូស
របស់របរផ្សេងៗទៀតដើម្បីគ្រប់លើស្នាមមុខ ដាច់រលាត់ ឬដំបៅចំហនៅលើស្បែក
និងមានការផ្គត់ផ្គង់គ្រប់គ្រាន់ដើម្បីផ្លាស់ប្តូរបង់រ៉ូប៊ូសឱ្យបានញឹកញាប់។
- ត្រូវក្រើនរំលឹកដល់អតិថិជនឱ្យរក្សាគម្លាតយ៉ាងហោចណាស់ប្រាំមួយហ្វីតពីបុគ្គលិកអនាម័យ
ឬថែទាំអាការ។
អនុវត្តដំណើរការនៃការពិនិត្យជាមួយបុគ្គលិកឱ្យបានទៀងទាត់ដើម្បីធានាថាអតិថិជន
ធ្វើតាមពិធីការនេះ។ ត្រូវប្រាកដថា
បុគ្គលិកអាចចែករំលែកព័ត៌មានបែបនេះដោយគ្មានការភ័យខ្លាចពីការទាស់ចិត្ត
ឬការសងសឹក។

ការពិចារណាបន្ថែមសម្រាប់សេវាកាត់រោមសត្វចិញ្ចឹម និងការនាំឆ្កែដើរ

- សេវាកាត់រោមសត្វចិញ្ចឹមត្រូវតែរាយការណ៍លើពិធីការនៃអនាម័យនិងការសម្អាតដែលមានរបស់ខ្លួន ហើយកំណត់ថាត្រូវមានវិធានសម្អាតនិងអនាម័យអ្វីបន្ថែមទៀតដែលត្រូវអនុវត្ត។ គ្រប់សម្ភារៈ និងឧបករណ៍ទាំងអស់រួមមានកុ អាងទឹក និងឧបករណ៍លាងសម្អាតសត្វ ត្រូវតែសម្អាតឱ្យបានស្អាតល្អនិងសម្លាប់មេរោគនៅចន្លោះពេលនៃការណាត់ជួបមួយលើកៗ។
- សេវាកាត់រោមសត្វចិញ្ចឹមត្រូវទាមទារឱ្យអតិថិជនធ្វើការកក់ជាមុនចំពោះសេវាជួបដោយផ្ទាល់ ហើយសេវាណាត់ជួបនៅទីតាំងត្រូវផ្អាក។ ការណាត់ជួបត្រូវតែរៀបចំនៅពេលវេលាខុសៗគ្នាបើអាចធ្វើទៅបានដើម្បីកំណត់ដែននៃការទំនាក់ទំនងរវាងអតិថិជន
- សេវាលាងសម្អាតសត្វចិញ្ចឹមត្រូវតែតម្រូវឱ្យអតិថិជនរបស់ខ្លួនទម្លាក់សត្វចិញ្ចឹមរបស់ខ្លួនសម្រាប់ការណាត់ជួប តាមរយៈដំណើរការមិនមានការប៉ះពាល់ដោយផ្ទាល់ជាជាងការយកមកដោយផ្ទាល់ប្រសិនបើអាចធ្វើបាន។ វិធីនេះរួមមានការពិនិត្យចុះឈ្មោះ និងការទៅយកនៅចិញ្ចឹមផ្លូវនៅពេលអាចអនុវត្តបាន។
- សត្វចិញ្ចឹមត្រូវតែបញ្ជូនទៅនិងមកពីកន្លែងសេវាលាងសម្អាតរបស់វាជាមួយខ្សែពាក់កដែលជាប់ស្របកន្លែងផ្តល់សេវាលាងសម្អាត។ កន្លែងលាងសម្អាតសត្វមិនគួរប៉ះពាល់អ្វីៗដែលជាប់សត្វចិញ្ចឹមរួមមាន ប្រឡាក់និង ខ្សែពាក់ក។
- ដើម្បីជួយរក្សាគម្លាតសុវត្ថិភាពប្រាំមួយហ្វីតពីគ្នានៅគ្រប់ពេលវេលា សូមបិទស្លាកលើកម្រាលបន្ទប់លាងសម្អាតនិងក្នុងតំបន់ដែលបង្ហាញថាជាកន្លែងអតិថិជនត្រូវតែឈរនិងកន្លែងដែលអ្នកលាងសម្អាតអាចដើរបាន។ អ្នកកាត់រោមសត្វចិញ្ចឹមត្រូវតែត្រូវបានណែនាំឱ្យរក្សានូវគម្លាតយ៉ាងហោចណាស់ប្រាំមួយហ្វីតពីគ្នា និងពិនិត្យស្វ័យណាត់ដោយ រួមទាំងមិត្តអ្នកលាងសម្អាតសត្វ។
- កំណត់ចំនួនសរុបនៃអ្នកលាងសម្អាតនៅកន្លែងលាងសម្អាតឱ្យស្របតាមការតម្រូវនៃការរក្សាគម្លាតពីគ្នាដោយណែនាំដល់អ្នកលាងសម្អាតឱ្យធ្វើការនៅតូចៗគ្នា ហើយកំណត់ឱ្យមានតែអ្នកលាងសម្អាតតែម្នាក់ប៉ុណ្ណោះក្នុងមួយដងក្នុងកន្លែងដែលដូតទឹកឱ្យសត្វចិញ្ចឹម។
- សេវាកម្មបណ្តើរឆ្កែត្រូវតែត្រូវបានរៀបរាប់បន្ថែមចំនួនដើម្បីធានាថាអតិថិជនអាចលុបចោលសេវាកម្មបណ្តើរឆ្កែរបស់ខ្លួនប្រសិនបើមាននរណាម្នាក់នៅក្នុងក្រុមត្រូវបានធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យឃើញថាមានជំងឺ COVID-19 ឬមានជំងឺ ឬកំពុងបង្ហាញរោគសញ្ញាណាមួយ។
- សេវាកម្មបណ្តើរឆ្កែត្រូវតែរក្សាទំនាក់ទំនងជាប្រចាំជាមួយអតិថិជនដើម្បីសាកសួរអំពីបញ្ហាទាំងនេះ ក្នុងករណីដែលអតិថិជនមិនបានប្រាប់ជាមុន។ ប្រសិនបើអ្នកបណ្តើរឆ្កែឬម្ចាស់សត្វចិញ្ចឹម មានរោគសញ្ញាជំងឺ COVID-19 ឬមានជំងឺ ឬបានប៉ះពាល់នឹងអ្នកដែលមានជំងឺ សេវាបណ្តើរឆ្កែនេះត្រូវតែត្រូវបានលុបចោលវិញ។

- អ្នកបណ្តើរឆ្នៃ និងម្ចាស់សត្វចិញ្ចឹមគួរកំណត់ដែននៃការទំនាក់ទំនងរបស់ខ្លួន។ ប្រសិនបើមិនអាចពិភាក្សាពីសេចក្តីលម្អិតនៃការថែទាំសត្វចិញ្ចឹមបែបនីម្មិតបានទេ នោះ ទំនាក់ទំនងដោយផ្ទាល់ត្រូវតែប្រើរយៈពេលខ្លី ហើយរក្សា គម្លាតប្រាំមួយហ្វីតជានិច្ចរហូតកិច្ចសន្ទនាបញ្ចប់។
- អ្នកបណ្តើរឆ្នៃ និងម្ចាស់សត្វចិញ្ចឹមគួរតែអនុវត្តនូវការប្រគល់របស់ដោយមិនមានការប៉ះពាល់។ ម្ចាស់សត្វចិញ្ចឹមគួរតែព្យាយាមអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកបណ្តើរឆ្នៃចូលមកដោយខ្លួនឯង ហើយសម្ភារៈចាំបាច់ទាំងអស់គួរតែទុកនៅជិតទ្វារ។
- ប្រសិនបើការប្រគល់ខ្សែពាក់កមានការចាំបាច់ ត្រូវធ្វើការទំនាក់ទំនងឱ្យបានរហ័ស ហើយត្រូវលាងដៃបន្ទាប់ពីប៉ះ ឬប្រើទឹកសម្លាប់មេរោគលើដៃដែលសមស្រប។
- នៅពេលម្ចាស់សត្វចិញ្ចឹមមិននៅផ្ទះ ពួកគេគួរតែធ្វើឱ្យប្រាកដថា សត្វចិញ្ចឹមអាចចូលទៅយកបានយ៉ាងងាយស្រួល ហើយត្រូវដាក់សត្វចិញ្ចឹមនៅជិតច្រកចូល នៅពេលណាដែលអាចធ្វើទៅបាន។
- ប្រសិនបើម្ចាស់សត្វចិញ្ចឹមត្រូវយកឆ្នែមកទម្លាក់នៅឯលំនៅដ្ឋានរបស់អ្នកបណ្តើរឆ្នៃ អ្នកបណ្តើរឆ្នៃគួរតែធានាថាការយកឆ្នែមកដាក់នេះគឺធ្វើនៅមាត់ទ្វារផ្ទះ ឬនៅក្នុងអគារពហុគ្រួសារ ដែលជាតំបន់ប្រើប្រាស់រួមគ្នាទូទៅ ជាពិសេសនៅខាងក្រៅ។
- នៅពេលដែលអាចធ្វើទៅបាន អ្នកបណ្តើរឆ្នៃគួរតែយកនិងប្រើប្រាស់ខ្សែពាក់ក និងថង់សំរាមដែលអាចចោលបានផ្ទាល់ខ្លួន។ សម្អាត និងធ្វើអនាម័យរាល់សម្ភារៈទាំងអស់ រួមមាន ខ្សែពាក់ក ប្រអប់ដាក់អាហារ ទឹក និងធានាអាហារ មុននិងក្រោយការបណ្តើរ។

ការពិចារណាបន្ថែមសម្រាប់សេវាកម្មថែទាំសួន និងទីធ្លា

- កាត់បន្ថយ ឬលុបបំបាត់ការប្រើឧបករណ៍ និងសម្ភារៈរួមគ្នា។ ប្រសិនបើឧបករណ៍ត្រូវប្រើរួមគ្នា ត្រូវសម្លាប់មេរោគបន្ទាប់ពីការប្រើប្រាស់ម្តងៗ ដោយយោងទៅតាម [ការណែនាំរបស់ CDC](#) ។ សម្លាប់មេរោគលើឧបករណ៍ទាំងអស់រៀងរាល់ថ្ងៃបន្ទាប់ពីបញ្ចប់ការងារប្រចាំថ្ងៃ។
- ជៀសវាងការប៉ះពាល់ជាមួយចំណុចប៉ះពាល់នៅទីកន្លែងការងារ ដូចជា ដៃកាន់ទ្វាររូបង ហើយត្រូវប្រាកដថាសម្ភារៈដែលផ្តល់ដោយនិយោជកត្រូវបានសម្លាប់មេរោគមុនប្រើប្រាស់ (ម៉ាស៊ីនកាត់ស្មៅ បំពង់ទុយោទឹក ជាដើម)។
- នៅពេលណាដែលអាចធ្វើទៅបាន បុគ្គលិកគួរបើកបរទៅកន្លែងធ្វើការដាច់ដោយឡែកពីគ្នា ដោយប្រើរថយន្តមួយសម្រាប់មនុស្សម្នាក់ លុះត្រាតែរថយន្តមានទំហំធំដែលអាចរក្សាគម្លាតរវាងគ្នាបាន។
- ប្រសិនបើកម្មករនិយោជិតជួបគ្នានៅទីតាំងកណ្តាល ហើយធ្វើដំណើរទៅកន្លែងធ្វើការដោយរថយន្តរបស់ក្រុមហ៊ុន ត្រូវចាត់ចែងឡានដឹកទំនិញមួយទៅឱ្យក្រុមបុគ្គលិកតែមួយក្រុមនិងមិនត្រូវប្តូរវេន ថយន្តរថយន្តផ្សេងៗទៀត។ កាបិនរថយន្ត និងចំណុចប៉ះទាំងអស់គួរតែត្រូវបានសម្អាត នៅចុងរថយន្តធ្វើការនីមួយៗ។

- លុបបំបាត់ការទាក់ទងរបស់អតិថិជន នៅពេលណាដែលអាចធ្វើទៅបាន។
នៅពេលមានវត្តមានរបស់អតិថិជន
ត្រូវរក្សាកម្លាតសុវត្ថិភាពសង្គមឱ្យបានជ្រៅមួយហ្វីតគ្រប់ពេល។
ហៅតាមទូរស័ព្ទជំនួសឱ្យការចុចកណ្តឹងរោងចក្រ។ សូមទូទាត់ប្រាក់តាមទូរស័ព្ទ
ឬតាមអ៊ីនធឺណិត ប្រសិនបើអាចធ្វើទៅបាន។

ការពិចារណាបន្ថែមសម្រាប់សេវាបោកសម្លៀកបំពាក់ បោកស្អុត និងសេវាបោកគក់ផ្សេងទៀត

- សេចក្តីណែនាំនេះមិនមានរួមបញ្ចូលគ្រោះថ្នាក់នៃការគ្រប់គ្រងផលិតផលនៅកន្លែងបោកគក់ដែលធ្វើការសម្អាតសម្លៀកបំពាក់ក្នុងបែបជីវសាស្ត្រពីវិទ្យាស្ថានថែទាំសុខភាពនោះឡើយ។ លក្ខខណ្ឌតម្រូវបន្ថែមត្រូវបានអនុវត្តទៅលើទីកន្លែងទាំងនោះ។
- សម្លៀកបំពាក់ទាំងអស់គួរតែត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយដោយមានការប្រុងប្រយ័ត្នជាមុនបន្ថែម។ សម្លៀកបំពាក់គួរតែត្រូវយកទៅកន្លែងបោកគក់ក្នុងចុងបិទជិត ហើយទុកឱ្យបិទជិតយ៉ាងហោចណាស់ 24 ម៉ោង ហើយប៉ះពាល់វាឱ្យបានតិចបំផុតតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។
- កម្មករគួរជៀសវាងការគ្រលាស់សម្លៀកបំពាក់នៅពេលយកវាចេញពីថង់។ កម្មករគួរពាក់ស្រោមដៃដែលអាចបោះចោលបាន និងលាងដៃមុនពេលពាក់ និងក្រោយពេលដោះវាចេញ។
- ជួសសម្លាប់មេរោគនៅបញ្ចូរ កន្លែងគិតលុយ និងរបស់របរផ្សេងទៀតដែលត្រូវបានប៉ះពាល់ជាទូទៅចន្លោះពេលការចូលមករបស់អតិថិជននីមួយៗ។
- កំណត់ចំនួនអតិថិជនសរុបនៅក្នុងហាងបោកគក់ដើម្បីធានាបាននូវការរក្សាកម្លាតពីគ្នា។ វិធីនេះអាចទាមទារឱ្យម៉ាស៊ីនបោកគក់ និងម៉ាស៊ីនសម្អាតមួយចំនួនមិនត្រូវបានដាក់ដំណើរការនោះទេ ដើម្បីធានាបាននូវការរក្សាកម្លាតគ្រប់គ្រាន់នៅពេលប្រើប្រាស់ម៉ាស៊ីន។
- ប្រសិនបើក្រណាត់កម្រាលត្រូវដឹកនៅតាមផ្លូវ ផ្ទះដែលប្រើដើម្បីជញ្ជូនកម្រាលដែលស្អាត ប្រសិនបើបានប្រើប្រាស់សម្រាប់កម្រាលកខ្វក់ហើយនោះ វាត្រូវតែសម្អាត និងសម្លាប់មេរោគឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។ ផ្ទះចាចាត់ត្រូវដាក់ស្លាកសញ្ញាឱ្យបានសមស្រប។

1 លក្ខខណ្ឌតម្រូវបន្ថែមត្រូវតែធ្វើការពិចារណាសម្រាប់ប្រជាជនដែលងាយរងគ្រោះ។
អ្នកផ្តល់សេវាថែទាំមានកំណត់ត្រូវតែគោរពតាមស្តង់ដារ [Cal/OSHA](#) ទាំងអស់
ហើយត្រៀមខ្លួនដើម្បីប្រកាន់ខ្ជាប់ទៅតាមការណែនាំនេះក៏ដូចជាការណែនាំពី [មជ្ឈមណ្ឌលគ្រប់គ្រង និងបង្ការជំងឺ \(CDC\)](#) ព្រមទាំង [ក្រសួងសុខាភិបាលសាធារណៈរបស់រដ្ឋ California \(CDPH\)](#)។ លើសពីនេះ
និយោជកត្រូវត្រៀមផ្លាស់ប្តូរប្រតិបត្តិការរបស់ខ្លួន នៅពេលមានការប្រែប្រួលលើសេចក្តីណែនាំទាំងនោះ។

